

II

за прилагателно-то имя.

§ 63

Что е прилагателно имя?

1. *Бълы-тъ мечки юсиеъжтъ въ студены-тъ страны.*—Дума: *бълы-тъ*, показва признакъ, който принадлежи на *бълы-тъ* мечки, и който гы отличава отъ другы-тъ мечки.

Добра-та работа не остава безъ возмездie.—Дума: *добра-та*, показва признакъ, който принадлежи на дѣйствіе, изразено съ сѫществително-то имя: *работа*, и отличава това дѣйствіе отъ други.

Дума, която е название на признакъ, принадлежащъ на предметъ, и която отличава тоя предметъ отъ други нему подобни, ся нарича *имя прилагателно*. — *Бълы-тъ, добра-та*—имена прилагателны.

2. Высокы-тъ студены мѣста, както студены-тъ страны въ полусы-тъ, сѫ влажни.—Зимъ въ топла комнатѣ е всякоага нѣколко влажно.—Европейска Турція е прорѣзана отъ высокы планины, които ся на-мѣсти сближаватъ и составляватъ тѣсны проходы, а на-мѣсти ся отдалечаватъ на значително разстояніе и даватъ мѣсто на широкы и плодородны поля.

3. Понеже признакъ, представенъ отдеълно (отвлечено) отъ предмета, ся изражава съ имѧ сѫществително: *доброта, хубость* и пр., то затова прилагателно-то имѧ обозначава признакъ, който принадлежи на иѣкой предметъ, и който ся представя иераздѣлно отъ предмета; *добрый человѣкъ, хубава кѫша*. Оттова прилагателно-то имѧ е така и наречено, зачтото ся прилага, присоединява при сѫществително-то имѧ, още и тогава, кога сѫществ. имѧ обозначава не предметъ, а другъ признакъ, или дѣйствіе, состояніе: и. п. *безкрайна доброта, необыкновена хубость, сильно ударяніе, сладко спаніе*. Призиацы-тъ, по които ся отличаватъ предметы-тъ единъ отъ другъ,